

Doc 1965

משה שרת

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל

ירושלים

ערב רה"ש תשכ"ה

הרצפלד יקירנו ואהוב נפשנו,

מיום היכרותנו הראשונה, כאשר נכנסת בוקר אחד לחזרי במשרד ההתעתמנות בתל-אביב בתחילת מלחמת העולם הראשונה, ועד לפגישתנו בדמשק עת היית שקוע כולך במאמץ הצלת הגולים מן הארץ, ועד שנזדמנו במקרה יחד הולכים ברגל מטבריה לכנרת כשבדרך קומקום גדול שי לקבוצת הפועלות אשר צפורה היתה חברה בה ועד להופעתך בקבוצת מחנים עם אחינו הגדול ברל באסיפה לקראת ועידת האיחוד בפתח תקוה ועד לאותה ועידה ולועידת כנרת כעבור שנה, ועד לביקורך בלונדון כאשר הלנתי אותך אצל צבי ורחל שורץ ובשובי הביתה מצאתי את הדלת נעולה והתרוצצתי לילה תמים בחוצות העיר, ועד שובי לארץ, ועל פני ישיבות ואסיפות לאין ספור, בשעות אסון וברגעיי חג ובחוריות משותפות מזעזעות ומרוממות - ועד אליהו ודב ורבקה ואחרי הסתלקותם, ועד עדה ושאול, ביחידות וברבים, בתקופות שואה וישועה, חדוה וחרדה - נשזרה בינך לביננו שרשרת רעות ואחוה, אשר כה עז הרצון וכה דלה היכולת לבטאה במלאת חמישים שנה לפרשת נפתוליך ועלילותיך על אדמת הארץ הזאת שלנו, האכזרית והברוכה, המסגפת והמעשירה, המענה ומנחמת כאחד. לו תתייסר ותפעל ותתלבט ותנצח עמנו יחד עוד שנים רבות-רבות. צפורה ומשה.